

БІЛОСКУРСЬКИЙ Михайло Олексійович (21. 11. 1902, м. Коломия, нині Івано-Франківська обл. — липень 1972, Київ) — військовий діяч. Генерал-майор рад. армії (1944). Державні нагороди СРСР. Із проголошенням ЗУНР вступив до УГА, брав участь у поході на Київ, воював проти денікін. та рад. армій, від лютого 1920 розпочав військ. службу в рад. армії. Від квітня 1920 в її складі воював проти білополяків. 1924 закін. у Харкові школу Червоних старшин, командував взводом у дивізії

червоних козаків. Від 1926 — чл. компартії. 1933 закін. курси при Військ. академії ім. М. Фрунзе. Був репресов., однак ув'язнення й каторги уникнув. Під час 2-ї світової війни командував батальйоном на Карел. фронті, воював на Сандомир. плацдармі. Після війни працював ст. військ. радником у посольствах СРСР у Нім. Демократ. Респ. і Польс. Нар. Респ. У Коломиї іменем Б. названо вулицю.

П. І. Арсенич

Бібліографічний опис:

Білокурський Михайло Олексійович / П. І. Арсенич // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-40858>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).